

[Justitsministeren]

Efter praksis foretages der ikke stikprøvevis visitation af de besøgende, men forud for besøg anmodes den besøgende om at fremvise de effekter, som han/hun ønsker at medtage (herunder fra lommer). De effekter, som den besøgende ikke ønsker at medtage, hensættes i et skab, som den besøgende selv får nøgle til.

Om visitation af den indsatte person henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 102. Som det fremgår heraf, visiteres den indsatte bl.a. efter besøg.

Som også oplyst i dette svar må narkotikasituationen blandt de indsatte naturligvis give anledning til bekymring og følges derfor også løbende med henblik på iværksættelse af de nødvendige foranstaltninger. Der henvises i den forbindelse til en besvarelse af 30. juli 1990 af spørgsmål nr. S 1052 af 18. juli 1990, hvor de foranstaltninger, der blev iværksat i begyndelsen af 1980'erne for at dæmme op for de dengang stigende volds- og narkotikaproblemer, er nærmere beskrevet. Efter gennemførelsen af disse foranstaltninger kunne der som oplyst i svaret konstateres en nedgang i forekomsten af hårde stoffer.

Det er fortsat Justitsministeriets opfattelse, at der ikke opnås noget væsentligt ved yderligere at udvide adgangen til visitationer, især fordi stoffer oftest indsmugles skjult i legemets hulheder og derfor ikke vil kunne afsløres ved visitation.

Spm. nr. S 771

Til *justitsministeren* (23/4 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Agter ministeren at stramme proceduren for visitation i fængslerne, så fængslerne kan blive fri for narkotika?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 769.

Svar (11/5 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg finder ikke, at der siden besvarelsen af 12. november 1991 af spørgsmål nr. S 102 af 28. oktober 1991 er sket sådanne ændringer i narkotikasituationen i fængslerne, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at

iværksætte generelle foranstaltninger. Justitsministeriet følger som nævnt løbende udviklingen med henblik på, om der måtte være anledning til sådanne generelle foranstaltninger eller konkrete foranstaltninger på de enkelte anstalter. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 770 og nr. S 772.

Spm. nr. S 772

Til *justitsministeren* (23/4 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Agter ministeren at oprette særlige afdelinger for narkomaner og andre misbrugere i de danske fængsler, så problemet ikke spredes til andre indsatte?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 769.

Svar (11/5 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

På baggrund af en opgørelse, der er baseret på et skøn og derfor behæftet med nogen usikkerhed, har det samlede antal stofmisbrugere i fængsler og arresthuse i de senere år udgjort knap 30 pct. af det samlede antal indsatte. Mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af stofmisbrugerne skønnes at være hårdere belastede misbrugere.

I 1989 gennemførte Kriminalforsorgen en tværsnitsundersøgelse af Kriminalforsorgens klientel. Undersøgelsen viste, at ca. 57 pct. af klientellet enten er alkoholmisbrugere, stofmisbrugere eller blandingsmisbrugere.

Domfældte stofmisbrugere fordeles som udgangspunkt mellem Kriminalforsorgens anstalter efter samme retningslinier som andre lovovertrædere, dvs. så vidt muligt i rimelig afstand af deres bopæl.

I overensstemmelse med det såkaldte fortyndingsprincip tilstræbes det, at antallet af stofmisbrugere ikke udgør mere end en begrænset del af de indsatte på samtlige afdelinger i et fængsel. Tanken er at skabe fængselsmiljøer, hvor stofmisbrugerne er i mindretal og derfor ikke afgørende kan præge miljøet, mens stofmisbrugerne modsat kan påvirkes af det flertal af medindsatte, der ikke er stofmisbrugere. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af 30. juli 1990 af spørgsmål nr. S 1052 af 2. juli 1990 for